

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดรายได้ของจัดรายการวิทยุ รูปแบบการใช้ชีวิต และวิถีชีวิตของนักจัดรายการวิทยุ โดยใช้แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดค่าตอบแทนของแรงงานหลายแนวคิดกัน ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดค่าตอบแทนของแรงงานโดยเทียบกับความสามารถในการผลิตของแรงงาน แรงงานมีความสามารถในการผลิตสูง ย่อมมีโอกาสได้รับค่าแรงที่สูงขึ้น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดผลตอบแทนจากการทำงานตามสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงานกับค่าแรงที่ได้รับว่า แรงงานจะเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้จากการทำงานกับลักษณะของงานที่ทำควบคู่ไปกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน และนายจ้างก็จะเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้จากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการทำงานกับให้ดีขึ้น กับต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าว
3. แนวคิดด้านทุนมนุษย์ที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการลงทุนในการศึกษาเพื่อเพิ่มระดับผลตอบแทนที่ได้จากการทำงานในอนาคต โดยแรงงานจะประเมินรายได้ที่ได้รับกับต้นทุนของการศึกษา และค่าเสียโอกาสจากการออกไปทำงานโดยไม่ศึกษาต่อ ถ้าผลตอบแทนจากการศึกษาที่ได้มีค่าสูงกว่าต้นทุนของการศึกษาและต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้น เขาก็จะตัดสินใจที่จะศึกษาต่อ
4. แนวคิดเศรษฐศาสตร์ข้อมูลข่าวสารที่อธิบายถึงความสำคัญของระดับการศึกษาว่าเป็นการส่งสัญญาณเกี่ยวกับระดับความสามารถในการทำงานให้กับนายจ้าง เพื่อให้ให้นายจ้างใช้ประกอบการพิจารณากำหนดผลตอบแทน เนื่องจากนายจ้างไม่สามารถประเมินความสามารถในการทำงานที่แท้จริงของแรงงานได้

แบบจำลองที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้เป็นการประยุกต์มาจากงานวิจัยในแนวเดียวกัน เช่น Green (1998) และ O'Brien et.al. (1997) เป็นต้น โดยในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการออกแบบสอบถามทั้งหมดมีจำนวน 300 ชุดให้กับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพและปริมณฑลจำนวน 150 ชุดและในต่างจังหวัดอีก 150 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 103 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 34.33 ของแบบสอบถามทั้งหมด นอกจากนี้แล้ว ทางผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์นักจัดรายการวิทยุและผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล เพื่อนำเอาข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้ประกอบการวิเคราะห์อีกด้วย

อย่างไรก็ดี ในระหว่างการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้พบปัญหาประการหนึ่ง คือ การส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลนั้นไม่สามารถส่งที่นักจัดรายการวิทยุแต่ละคนได้โดยตรงแต่ต้องส่งผ่านบริษัทที่เป็นเจ้าของรายการวิทยุ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทเป็นผู้คัดเลือกผู้ที่จะตอบแบบสอบถาม ส่วนในต่างจังหวัดในต่างจังหวัด ผู้วิจัยต้องส่งแบบสอบถามไปให้กับผู้อำนวยการสถานีเพื่อให้พิจารณาคัดเลือกผู้ที่จะตอบแบบสอบถามให้ต่อไป นอกจากนี้แล้วผู้ที่ประสานงานเรื่องแบบสอบถามยังเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการนัดหมายวันและเวลาเพื่อทำการสัมภาษณ์ด้วย จึงทำให้ข้อมูลที่ได้รับไม่ได้เป็นการสุ่มเลือกตัวอย่างตามหลักสถิติทั้งหมด

สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยใช้หลักทางสถิติและวิธีการทางเศรษฐมิติ ได้ผลการศึกษาดังนี้

1. โดยเฉลี่ยแล้ว นักจัดรายการวิทยุส่วนใหญ่จะทำงานในอาชีพนี้เพียง 4-6 ปี จากนั้นก็จะผันตัวไปทำงานอาชีพอื่นๆ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับสายงานเดิม เช่น พิธีกร ครีเอทีฟ เจ้าหน้าที่และผู้บริหารของสถานี เป็นต้น และมีคือสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักจัดรายการวิทยุต้องหาความมั่นคงในชีวิตด้วยการสร้างหลักประกันต่างๆ เช่น บ้าน ที่ดิน เป็นต้น
2. ผลการศึกษาพบว่ารายได้ต่อชั่วโมงมีความสัมพันธ์กับอายุการทำงาน แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักจัดรายการวิทยุในกรุงเทพและนักจัดรายการวิทยุที่เปิดเพลงไทยสากลได้รับค่าตอบแทนสูงกว่านักจัดรายการวิทยุในต่างจังหวัด อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างเพศมีไม่มากนัก
3. จากการสัมภาษณ์พบว่า คุณสมบัติส่วนบุคคล เช่น ความซื่อสัตย์ ความตรงต่อเวลา มนุษย์สัมพันธ์ ตลอดจนถึงไหวพริบปฏิภาณ ก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการกำหนดระดับผลตอบแทน และความสำเร็จในอาชีพ ไม่น้อยไปกว่าทักษะทางด้านการจัดรายการ เช่น ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ในห้องส่ง การออกเสียง วิธีการใช้น้ำเสียงเพื่อดึงดูดผู้ฟัง
4. ข้อมูลจากแบบจำลองทางเศรษฐมิติได้ถูกนำมาใช้ในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อประมาณการผลตอบแทนที่ได้รับจากการศึกษาและระยะเวลาในการใช้เงินต้นที่ลงทุนไปในการศึกษา โดยพบว่านักจัดรายการวิทยุในกรุงเทพและปริมณฑล และในต่างจังหวัดมีระยะเวลาในการชำระหนี้ประมาณ 6 ปีเท่ากัน

ข้อเสนอแนะ

ในปัจจุบันนี้ งานวิจัยที่ศึกษาถึงปัจจัยกำหนดรายได้ของผู้ประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์เป็นรายอาชีพ หรือการวิเคราะห์ในภาพรวมยังมีอยู่น้อย ทำให้เกิดข้อจำกัดด้านความเข้าใจในเชิงประจักษ์ ซึ่งประเด็นนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจในเชิงนโยบาย เนื่องจาก ในปัจจุบันนี้รัฐบาลได้ใช้นโยบายที่ผูกติดระดับการชำระหนี้ไว้กับรายได้ในอนาคตของนักศึกษา (Income Contingent Loan) การประเมินความสามารถในการชำระหนี้และสภาพคล่องของกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกติดกับรายได้ในอนาคต (กรอ) นั้น จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เชิงลึกกว่าผู้กู้ซึ่งได้งานทำในสาขา

อาชีพต่างๆ มีความสามารถในการชำระหนี้แตกต่างกันเล็กน้อยเพียงใด แล้วจึงนำข้อมูลนั้นมาวางแผนในการจัดเก็บและทำประมาณการยอดชำระเงินที่กองทุนฯ จะได้รับกลับเข้ามาในอนาคต

DPU